

הריני נזיר פרק שני נזיר

מסורת הש"ס

א) (תוספתא פ"ב, ב) ס"א
 ח"ט, ג) ר"ת שנה א' (ד) (וע'
 היטב תוס' ונחיש ק"ת. קד"ה
 ר' שמעון ותוס' חמורה יד:
 ד"ה עמי תכאן.

נוסחת הריב"ן

(א) תמיני: (ב) מוטה: (ג) שר
עולם הסוד וכו' האמיתני קרי
למיתות עולם ית' על הספק
א תחול עליה מיתות מעשיו
כלל עד לאחר כי דלמי
של נתינותו בראש כל
אחרת דקדושו עליה מעשיו
כי מוט' להו' אל תפטר' על
כלל הספקה משום דקדמה
בראש הדיני נדון לאחר כי
ההספקה אל תפטר' על משום
דלא ימחיה' על המיתה תגלה
שני גדול שער הלבן כל
חיינו וכו' מעשיו וכו' דלמח
א תחלי: כי והפטר' ליה:
ד) לו: למיתות: (ה) הוציא
דקדקו: (ו) שמונה: (ז) דקין
דליו מנה חל' של בני עמי
תגלה:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה לל סלקין וי' :
 יחמט אי לאחר עשרין
 מחמשה ואי לאחר
 שלשים הילקן וז"ל החד
 ואמר וי' בן ויבין דל
 אפטר וי' גזירות אומר דמי
 אבל הנה דקא נחית וי'
 כיון דעשרה יומן כ"ו :
 (ב) ר"ה וזמלן סיכא דלמר
 ומעבשין וי' לית את
 הפסק ליכא למימר דמנה
 כ' ואזמלן (ב) דסיכא דלמר
 ומעבשין : וי' וזמלן
 לענין דה"ל עס ד"ה כיון וי'
 ליתא לל למכרזל : (ד) ר"ה
 הנה גזירי וי' גזירות ספס
 הואיל דלסוף עשרה :

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר במשה וכו'
ולא היה חיתר וכו'. ע' מה
שתמה מה נס' נתי כהונה
ח"נ בסוף הספר בדרשותיו
דף כב ע"ג:

הגהות התוספות

1. ז"ל הוא דתמן. 2. ז"ל
 - אחר מירות דלחר עשרים.
 3. ז"ל דבכ. 4. ז"ל דחחר.
 5. ז"ל נור עולם. 6. מירות
 - נור עולם נחמק. 7. ז"ל להכר.
 8. ז"ל מהשחא יחול כר.
 9. נדל"ל נבחר. 10. כס"א
 11. מירות נדרים נדנבית
 - נחמק וז"ל מנחם ונבירות.
 12. ז"ל לאו נדר ונדכר הוא.
 13. ז"ל כי אם בשלם, ונבית
 14. ז"ל כין
- טעמך.

פי' הרא"ש

דוקא ההפסקה גורמת: הריג
אמר הריג נזיר אלא [כ]י
מעשינו נזיר גזלם מי חיילא
מליה אלא אתי הריג נזיר
לאחר [כ]י נזיר ומעשינו
נזיר חילי שאר הנה דאריג
דחילי ק יום מעשינו אפסור
לז קיום כל משפט נזיר
שלאחר כ יום כי חילי
ההשפלה של מירוח כ ינלא
ויביא קרבנו של וי ושל
נזיר שלאחר כ ינלא
נזיר חילי נזירות שלאחר כ
ויביא קרבן וינלא שני אחר
השלמה כל אבל אלא
חילי נזיר עולם מי שוב אל
נלא לעולם. ומיירי בנן
דאמר ומעשינו מירי לעולם
דאדתי אתי מנלא לעולם.
אבל נזיר עולם מיתקן.
כלי הראוי לו וכלי הראוי

ליה לעיל בפ"ק. ואת"ל כיון דא

מעכשיו למנות לא מייחרי
הוי צהן כדי גידול שיער
ליה הלין עשרה. למנין
לא חיללי ליה מעכשיו אלא

את"ל נזירות מועטת כיון דעשרה יומין הוא
דיתרין לא סליק ליה הלן עשרה ודאי נזיר
מאה יום כיון דאית ליה תמנן יומין לבסוף
סלקין ליה או לא ואת"ל חיילי אמר הרני
נזיר לאחר כ' יום ומעכשיו נזיר עולם מהו
מי חיילא עליה א"ו לא את"ל הכא כיון
דאפשר לאיתשולי חיילא אמר הרני נזיר
שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם
שמו הכא לא אפשר לאיתשולי מי חיילא
א"ו לא אמר במשה בשבעה באדר מאי
פשוט מנייהו קדמייתא ה'הרגי נזיר לאחר
עשרים יום ומעכשיו מאה יום ימונה עשרים
ואח"כ מונה שלשים ואח"כ מונה שמונים
כדי להשלים נזירות ראשונה נטמא בימי בנו
רבי יוחנן אמר יסותר ריש לקיש אמר
אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר ה"דא
נזירות אריכתא היא ריש לקיש אמר אינו
סותר נזירות ידידה לחוד ודבריה לחוד
נטמא

ר' למהדר ולמחנכי תמיני
יו מהשטח אחתי חיצוני כך
מיו מור עולם מהו ג) כיון
ומר מעבשיו מזה יום הוא

שְׁלֵשִׁים וְאַחַד מֵוַה מִנֵּה שְׁמוֹנִים
יוֹם מִשּׁוֹם דְּרִיז דְּלִית לְהוּ
לְמַסְקִינְהוּ מִתּוֹק אֲבָל
עֲלֹם אֵין לוֹ הִפְסֵק וְחַל
יוֹם כּוֹזֵד וְלֹא מִשּׁוֹם דְּלִיהוּ
לְהוּ מִתּוֹק וְיִזְיִן דְּלֹא אֲפֻשֶׁר
עַד לֵאחֲרֵי עֲשִׂירִים לִימֵי
זִמְנֵה שְׁלֵשִׁים לְעֵינִי מִזִּירֵי
וְעַל עֲשִׂירִים לִימֵי לְהוּ כּוֹזֵד
שְׁמֹשׁ לֵאחֲרֵי עֲשִׂירִים יוֹם
מִשּׁוֹם דְּלֹא אֲפֻשֶׁר לִיאִתְשׁוּלִי
כִּיּוֹן דְּלֹא אֲפֻשֶׁר לִיאִתְשׁוּלִי
מִתְּרֵי (ו) וְהִדְוֹלִי דְּקוֹן
אֲחֵר הִקְסִי כְּמִשֶׁה בְּכַעֲשֶׁה
דְּרִא אֵין לֹא שִׁמֵּה יוֹן מִי
גַּל דְּלִמֵּר הִרְיֵי מִי

אמר הריני נזיר בשמשון
הכה ודלי לא אפסח
אחר [נעשרים] הילוך לא ית
הואיל ולא מצי להשיב
יוס ויהי מותר ביין ולטמון
נזירות שמשון ¹ [ורדה] סת

נעמא
וזה ללאחר עשרים דהא חל גירות שמשון מ"מ כל דין
ירות וזי ויחיל גירות שמשון דלא קפיד א' אפי' אהפסקת
משון דדאי חיל עליה נלא לנאח נר שמשון דריון דמתי לאשמו
אלא מתי בעי בניור עולם בטון דלאחר הריני מתי עולם
ר אשילא אמיר עולם הבא לחול עליו אחר עשרים שיסאל
ה' ה"י משמע בפ"ג דמוות (דף כג.) אמרתי דיש חורס על
ה' ב' באדר מהו. דביום הולדו דהיינו ב' באדר שמה
ב' באדר ומהמתא עבר והוא חולס בנסתא אלא היינו
ידאנא דשמה קבל עליה וקי"ל למד' (ומהז דף קי.)
היה הא היו מורים כל ימיהם ולא יכלו להקריב קרי
זה מן מירות דאנשלוס' **פשוט** מידא קבייטא הרי
נו לרש לקיש נפקא מינה לענין דאם נעמא בימי גנו
הייתא את שלו ומוותא של בנו ומועד דאנשלוס מיני גנו
היה מותא שי מנייטא אחר לו ממויטא לעלמא ומועד
עד שלא התחיל מנין של בנו ורש לקיש אמר אינו קוס
מתי דקמי הריני מיר ומויר כשיהיה לי בן דמוות את ש
נעמאק לגלג את שלו: **חדא** גירות אייביתא היא.
זוד אכל דדאי נעמא בימי השלמה שלו אינו קוסתא אלא

ל לאלתר משום בטול נזירות שלאחר
דעתו שיחול מיד ועל נזירות שלאחר
אנויר דלאחר כ' ולא הוי הפסק כלל.
לאתשולי אנויר עולם: אמר כמשה

יד.

עין משפט
גר מצוה

כז א מ"י פ"ד מהל' נזירות
הל' ח וע"ש נכ"מ:
כז ב מ"י שם הל"ט וע"ש:
כח ג מ"י שם הלכה ו ז:
כט ד ד מ"י שם הל"ג:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible]

ומא כיום שנפטר משה רבינו

(א) נראה דג"ל היי הסמך הנכר לא חייב נזיר עולם וכו' וביה סמוס' דיה מי חילל.